

nu har skabt tvivl om det danske forsvarsforbehold?

Eller hvordan mener statsministeren i øvrigt, han har imødekommet det store mindretal? Er det i forhold til nærhedsprincipdebatten, hvor Udenrigsministeriet jo har meddelt Folketingets Europaudvalg, at det er praktisk umuligt at finde et eneste konkret eksempel på en EU-regel, der skal tages af bordet, altså et bud fra dansk side på, hvordan nærhedsprincippet kan udmøntes? Eller hvordan er det, statsministeren forestiller sig at komme mindretallet i møde?

Faktum er efter min opfattelse, at statsministeren indtil nu overhovedet ikke er kommet mindretallet i møde. Og vi venter med spænding på, hvordan statsministeren vil udmønte det løfte, han umiddelbart efter den 28. maj gav det meget store mindretal, der stemte nej til Amsterdamtraktaten.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg tillader at se mig selv som statsminister for hele landet, og derfor er jeg naturligvis nødt til, når vi nu ser den finansielle krise baske med vingerne på vore vinduer, at tænke meget nøje på Danmarks situation i en verden, der nu økonomisk er meget mere barsk, meget mere brutal, end vi har set det før.

Vi er meget nødt til at tænke på Danmarks fremtidige økonomiske placering. Hvordan sikrer vi vores beskæftigelse? Hvordan sikrer vi os mod udenlandske spekulationer, der i løbet af et øjeblik kan vælte virksomheder, der i løbet af et øjeblik kan tømme virksomheder? Det er det, der optager mig, og det er derfor, jeg synes, at det rigtige, man kan gøre i den her situation – med fuld respekt for det, der er sagt, og det, jeg har sagt – er at diskutere Danmarks fremtid i en verden, der er mere urolig økonomisk end før, og i en verden, hvor vi ved, at vi har gode naboer, som vi står os ved at have et godt og stærkt økonomisk samarbejde med.

Så mit svar er: Det er på tide, at vi tør diskutere. Jeg har aldrig sagt ja til, at vi ikke skulle diskutere. Vi skal kunne diskutere, vi skylder befolkningen at gøre det, og vi skylder vores velfærdssamfund og fremtidens stabilitet at gøre det.

Hvis vi ikke gør det, kan vi risikere at komme i en situation en dag om nogle år, hvem ved, hvor det finansielle spekulationspres på os er så hårdt, at man med rette kan sige til mig, til regeringen: Hvorfor tænkte du ikke på det noget

før? Hvorfor gik du ikke i gang med en debat, der foregreb, at vi kom i den situation?

Jeg ønsker at varetage dette lands interesser – også i en global verden – stærkest muligt. Deraf det nye initiativ til en åben, fordomsfri debat med fuld respekt for vores forbehold. Dem bestemmer danskerne over, som de altid har gjort det. Men det er jo ikke det samme som at sige, at vi ikke skal tænke på vores fremtid og diskutere frit og åbent.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Statsministeren sagde også i forbindelse med Amsterdamtraktaten »før, under og efter«, det hørte vi til bevidstløshed: Forbeholdene stod uantastet før, under og efter forhandlingerne, debatten og afstemningen om Amsterdamtraktaten.

Det her »efter«, at de også stod uantastet da, det varede såmænd ikke så mange måneder, for statsministeren er allerede nu på vild flugt fra bl.a. euro-forbeholdet, som statsministeren jo nu bekræfter her i Folketingets spørgetid.

Nu skal man ikke undervurdere statsministeren, og mange af de argumenter, som statsministeren bringer til torvs i diskussionen om det fornuftige i at have forbeholdet, er jo ikke nogle nye og ukendte størrelser. Man har da vist hele tiden, at der var både fordele og ulemper ved at være med og ikke være med i euro-projektet, så det kan jo ikke komme bag på statsministeren.

Er det ikke rigtigt, vil jeg spørge statsministeren, at det i virkeligheden bare er et spørgsmål om, at nu er der lang tid til, at danskerne igen skal spørges, nu er der igen lang tid til, at vi skal have et folketingsvalg. Derfor kan statsministeren spille ud med det, han hele tiden har ønsket, nemlig at Danmark skal være fuldgældigt medlem af den fælles mønt.

Og så vil jeg blot lige spørge statsministeren: Hvornår kommer svaret på det løfte, statsministeren gav efter den 28. maj om, at man ville komme det store skeptiske EU-mindretal i møde? Det har statsministeren stadig væk ikke svaret på.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Kan hr. Kristian Thulesen Dahl eller andre få øje på, om der skulle være et af forbeholdene, der ikke er der? Jeg kan ikke. De er der. Men ingen i det her land – ingen, heller ikke hr. Kristian Thulesen Dahl – får mig til at sige ja til, at der er ting, der ikke må diskuteres, at der er ting, der skal gemmes ovre i hjørnet nedenunder.